

Per què les dones casades perden el cognom

La nostra cultura encara és molt masclista. A Catalunya a l'edat mitjana les casades portaven com a únic cognom el del marit, però feminitzat (ex. Pujola, Ferrera, Fluviana, etc). Un pas endavant va ser portar com a primer cognom el del marit seguit del seu separats per una "i" (ex. Maria Basseda i Roig, volia dir que el marit es deia Basseda i ella Roig). Això durà fins la creació del Registre Civil el 1870, quan les dones solteres porten el cognom del pare seguit del de la mare i les casades usaven els dos cognoms (o generalment només el primer) seguits pel del marit precedit per la preposició "de" (ex. Maria Roig i Martí de Basseda o Maria Roig de Basseda). Juntament amb Portugal ha estat el país menys masclista en aquesta qüestió. Avui ja són moltes les casades que només usen (o se'ls dóna) el seu nom i els seus cognoms. Tanmateix, els països considerats més avançats d'Europa són molt més masclistes: La casada perd el seu cognom de soltera. Dos exemples: Margaret Thatcher es diu així pel seu marit, perquè ella de es deia Margaret Roberts i la muller del general De Gaulle gairebé ningú sap com es deia; tothom es referia a ella com Madame Charles De Gaulle, fins i tot gairebé va perdre el nom de pila. En realitat es deia Yvonne Vendroux. **Armand de Flavià** (Aparegut –retallat- a La Vanguardia del 20.11.07)